

mig meget at høre, at han har en saa stærk Erkjendelse af, at Antallet af Artilleriets Officerer er for svagt, og det maa altsaa beroe paa en reen Feiltagelse, at det ærede Medlem har været med til at foreslaae det formindsket med 2 Stabsofficerer. Det er dog ikke saa lidet at formindste det hele Antal af Stabsofficerer med $\frac{1}{5}$. Jeg har derfor den sikkre Formodning, at det ærede Medlem ved 3die Behandling vil sørge for, at disse 2 Stabsofficerer sættes ind igjen.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Jeg skal dog gjøre det ærede Medlem, som sidst gjorde sin meget korte Bemærkning, opmærksom paa, at den plattsøbede Karl ligesaa godt kan sætte en Vognkøp ind som den ikkeplattsøbede og ligesaa godt see at kjøre et Par Heste som han.

S. M. Petersen: Det høie Thing vil see, at jeg har stillet et Underændringsforslag til Ændringsforslaget i Tidenden Sp. 7740—41 under Nr. 2 til § 12, og da jeg er ene om at stille det, kommer jeg vel til at sige et Par Ord derom. Det gaaer ud paa, at der i Edsformularen istedetfor „Guds og Liv“ skal sættes „Liv og Blod“, idet jeg ikke finder det rigtigt, at der her staaer Noget om Guds. De allerfleste Soldater ere saa helbige at være Gudseiere; thi have de end ikke Fordegods, have de fleste dog noget rørligt Guds, men det er ikke derom, der er Tale; det er Liv og Blod, der skal offres, villigt, og uden at Noget krymper sig derved. Jeg finder, som sagt, dette Udtryk uheldigt i en Edsformular — skjøndt jeg skal indrømme, at dette ikke har stor reel Betydning —, og saavidt mig bekjendt har det heller ikke havt sin Plads paa dette Sted tidligere. — Hvad Sagen i sin Heelhed angaaer, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Nyborg (C. B. Nyholm) i, at den militaire Stand, og navnlig den menige Soldat, hvorom jo her er Tale, i Gæt og Alt er stillet til Konge og Fædreland som enhver anden Borger her i Staten, men

selv om saa var, er der jo saa mange andre særegne Stillinger i Landet, som fordrer en Eed, at der ikke vil være noget Paasaldende i ogsaa, at gjøre det her. Jeg siger imidlertid, at Soldaten ikke er stillet som andre Borgere, thi, saavidt jeg veed, er der ikke nogen anden Stilling, hvori man forlanger og paa det Helligste og Hjæreste, de Fleste have her paa Jorden, er dog Livet. Deri ligger Forskjellen fra andre Stillinger, og, forsaavidt min Erfaring og Kundskab gaaer, er det Dieblik, hvori Eden aflægges, for Mange ikke af ringe Betydning. Det er et høitideligt Dieblik, og det erindrer ham i farefulde Dieblik om, at han ikke maa være Meeneder. Det er muligt, at Oplysning og Cultur efterhaanden kunne have tilfølgende, at Eden vil tabe Noget af sin Betydning og maastee tilsidt vil kunne undværes, men jeg troer, at det endnu er for tidligt at affasse den, og at det er nyttigt og hensigtsmæssigt at beholde den. Jeg skal endnu anføre en Grund, hvorfor jeg troer, den er gavnlig, og det en Grund, hvorpaa jeg lægger ikke lidet Vægt. Der vil vistnok være En eller Anden, som ikke kan forlige med sin Overbeviisning og Tølelse at aflægge Eden, og han vil da kunne faae Velgjørelse til at træde frem, saaledes at det nærmere kan blive undersøgt, hvori dette kan have sin Grund. Jeg maa, som sagt, meget anbefale, at dette Forhold bliver, som det hidtil har været, nemlig, at Soldaten skal aflægge Eed. — Jeg har ikke været med til at stille dette Forslag, men det forekommer mig at være meget godt, og jeg for mit Bedkommende skal stemme derfor. Det kan gjerne være, at det kunde være nok, naar der i Eden stod: „offre sit Liv“, uden at man tilføiede „Blod“, men det var dog ikke aldeles correct, naar et æret Medlem (Müller) sagde, at det at offere sit Liv og det at offere sit Blod var det Samme; thi en Mand kan bløde meget uden at offere sit Liv, og en Mand kan blive skudt ihjel i Krigen uden at komme til at bløde. Jeg indrømmer ganske vist, at de Fleste af dem, som ere blevne dræbte ved Kugler, have blødt, men man har dog Exempler paa, at Mange ere blevne skudte ihjel ved Kanon-